

متن پرسش

سلام علیک استاد بزرگوار: بنده مدتی است که اهمیت خواندن نماز برام از بین رفته و این در حالی که پیش از این خداوند توفیق داده بود که به خواندن نماز در اول وقت اشتیاق داشته باشم و نمازهام را اول وقت بخونم. البته حدود یک سال بود به دلیل بچه دار شدن و کم شدن ساعت خوابم در شبانه روز که به ۳ ساعت اون هم پراکنده نه پشت سر هم، رسیده بود، نماز صبحم اغلب قضا می شد. استاد: نمی دونم چرا یکدفعه این طور شد، همه چیز داشت خوب پیش می رفت، چند ماهی بود که خدا توفیق داده بود بعد از نماز با فرازهای اول زیارت آل یاسین به مولامون حضرت صاحب الامر علیه السلام سلام بدم و کم کم احساس می کردم که از این طریق دارم با امام ارتباطی هرچند کوچک برقرار می کنم. محرم امسال هم از خدا خواستم که توفیقم بدهد تا با معرفت بیشتر برای امام حسین علیه السلام اشک بریزم، خداوند هم اجابت فرمود و محرم امسال برام عالی تر از همیشه شد، از لحاظ معرفت به واقعه کربلا. حتی بعد از دهه اول ماه محرم هم خدا توفیق داد از محضر عالم بزرگوار که مورد تایید شما هم هست، فیض ببرم. ولی نمی دونم چرا یکدفعه همه چیز به هم ریخت و اهمیت نماز برام از بین رفت و زیاد پیش میاد روزی که همه ی نمازهام قضا میشه، چون به دلیل بچه داری به تنهایی و بدون کمک تقریباً وقت فراغت در طول شبانه روز ندارم. البته ناگفته نماند که حرف های اون عالم، تلنگری به نفسم زد تا دوباره عقاید و اعمالم را بازخوانی کنم. این که قلباً از بی اهمیت شدن نماز در نظرم و قضا شدن نمازهام ناراحت نمیشم بیشتر نگرانم میکنه، لطف کنید و راهنماییم فرمایید تا از این وضع خارج بشم، می بخشید که طولانی شد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: اشکال در شرایط جدیدی که برای انسان پیش می آید آن عقاید قلبی نیاز به بازخوانی دارد و ان شاء الله همین که در رعایت وظایف الهیه پایداری کنید، استیلای نور حق خود به خود شما را متوجه روحانیت جدید می کند. در ضمن فراموش نکنید تا زمانی که مادر به فرزندش شیر می دهد خداوند گناهی برای او ثبت نمی کند، بدین معنا که از کوتاهی های او که با بچه داری برایش پیش می آید اغماض می کند. موفق باشید